

Má smysl stavět znovu stejné postavy do konstelace, když už jsme je přece viděli jindy? - Optika pohledu na systemická a traumatická zapletení při konstelaci.

Je zajímavé, jak rozdílně může vypadat konstelace se stejnými rodinnými zástupci, nebo se stejnými vnitřními částmi- identitami naší psyché, jaký rozdílný směr a výsledek může konstelace nabrat a jakou rozdílnou dynamiku může konstelace odhalit v závislosti na optice pohledu při zadávání zakázky klientem.

Nejde mi teď o to, že náš vnitřní obraz systému se vyvíjí a odhaluje se někdy po vrstvách, jako když loupáme cibuli, v závislosti na čase a vývoji, ale o úhel pohledu určený potřebou klienta nebo formulací jeho zadání. Například mohu řešit se stejnými zástupci základní vztahy prarodiče - rodiče – dítě – sourozenci s výsledkem přijetí rodičů, odpovědnosti a porozumění nebo naopak z potřeby oddělení od nich nebo z pohledu vlivu na partnerské vztahy či svou sexualitu, agresi, sebedůvěru nebo problémy v zaměstnání a vlastní realizaci nebo problémy s financemi a majetkem. Stejní zástupci rozšíření o traumatické zapletení a specifikaci do vnitřních identit jejich částí duše , pak zase pomohou rozkrýt zdravotní problém, opakující se problémový vzorec v životě, léčit traumatický zážitek, kdy navíc můžeme postupně odhalovat řetězení traumatických zážitků v životě klienta a čase.

Při řešení traumatických zapletení pak můžeme poprvé otevřít informaci o události a nahlédnout na souvislosti, později pracovat na procesu integrace vytěsněných částí a dezintegraci parazitických částí duše nebo ukončovat traumatické strategie či uvidět přeznačené životní hodnoty a iluze nebo uvolňovat zadržené traumatické energie a emoce. Můžeme také hledat nové možnosti bez kompenzací nebo hledat zdrojové trauma v traumatických řetězcích. Pokaždé to pak může být, přibližně se stejnými zástupci, úplně jiná a silná konstelace, která může ovlivnit náš život úplně jinak. Mohou se odkrýt úplně jiná důležitá životní témata a strategie a iluze.

Někdy se také stává, že konstelace s určitou nestandardní optikou pohledu může pomoci učinit krok, který v základní konstelaci nebyl schopen zadavatel konstelace učinit, například přijetí otce, který byl agresivní vůči ostatním, protože nesl pocit křivdy a bolesti dědečka (svého otce) za to, že mu byl komunisty zabaven majetek. Nebo náhled na to, že soupeření s kolegou v práci je soupeřením s otcem před vlastní matkou, což může dotyčného teprve nakopnout ke změně vztahu k rodičům. Ztráta majetku dědečka (a následná velká potlačená bolest, zklamání a nenaplnění) mohla způsobit narušení vztahů s rodiči, partnerské problémy, problémy s hospodařením a penězi, nemoci, úrazy a zdravotní problémy, problémy s vyjadřováním emocí

obecně a mnoho dalších problémů. V případech přenosů po ženské linii, je toto zapletení a jejich šíře a dopad ještě významnější, protože díky prenatální vazbě matka-dítě, dochází k přenosům traumatu přes vytěsněné traumatizované identity, které byly chybně asimilovány, jako vlastní „já“. Můžeme tedy postupně odhalovat "Kdo" to vlastně chce to či ono, či co doopravdy vlastně chce, kam směřuje, "Kdo" to vlastně cítí tyto pocity a v jakých souvislostech a zapleteních.

Takže platí, že přes základní systemické vztahy se můžeme dostat k financím, partnerství, sexualitě, zdraví, zaměstnání a sebehodnotě nebo taky přesně naopak, a to je právě na konstelacích velmi otevřená, napínavá a svým způsobem i dobrodružná záležitost, přinášející různé překvapivé náhledy.